

บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ

บริษัทเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศ ซึ่งวิธีการพัฒนานั้นได้กล่าวไว้แล้วในบทก่อน ๆ ส่วนในบทนี้จะกล่าวถึงบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรทางด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระเงินว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปการพัฒนาโดยหมายถึงถึงการสร้างความเจริญเติบโต และมีการลงทุนเพิ่มในอัตราที่สูงขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานเพื่อให้ระบบการบริหารงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการปรับปรุงในด้านเทคโนโลยี และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการหรือสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่น ๆ ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยมีการวางแผนที่ถูกกักด้วย¹ ก่อนอื่นจะขอศึกษาถึงผลการปฏิบัติงานของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กั่งไว้หรือไม่เสียก่อนที่จะศึกษาถึงบทบาทของบริษัทที่จะมีผลต่อทางเศรษฐกิจในด้านมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศ

บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยพิจารณาจากเป้าหมายและการปฏิบัติงาน

บริษัทได้กำหนดเป้าหมายและวิธีการในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ในการจัดสรรเงินกู้ให้แก่โครงการต่าง ๆ บริษัทได้ยึดถือแผนพัฒนาอุตสาหกรรมของรัฐบาลเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน บริษัทได้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม และขยายบทบาทของตลาดทุนภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น ในการวางแผนระยะยาวบริษัทได้ระบุแผนงานและทิศทางในการดำเนินการ โดยคำนึงถึงปัจจัย

¹อนันต์ เกตุวงศ์, การบริหารการพัฒนา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523), หน้า 20.

ทั้งภายนอกและภายใน เช่น สภาวะแวดล้อมของตลาดเงิน ตลาดทุนภายในประเทศ แนวโน้มการปรับตัวของสถาบันการเงินต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งวิธีเหล่านี้จะช่วยให้บริษัทสามารถขยายขอบเขตการเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา และรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมภายในประเทศในอนาคต

นอกเหนือจากเป้าหมายระยะยาว ซึ่งได้ระบุแนวทางการดำเนินงานแล้ว เป้าหมายทางการเงินที่สำคัญที่ได้ออกแบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ได้แก่ เป้าหมายการอนุมัติเงินกู้ เป้าหมายการอนุมัติเข้าร่วมทุน โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. จำนวนการปล่อยกู้ในอดีต (Time Trend Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในอดีต และแนวโน้มการปล่อยกู้ในอนาคต โดยใช้สมการถดถอยแบบง่าย (Simple Regression) คำนวณวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least square method) เพื่อใช้เป็นฐานในการคาดคะเนจำนวนการปล่อยกู้ในอนาคต
2. นโยบายและแนวโน้มการลงทุนจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและพิจารณาถึงมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะนำมาใช้เพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมบางประเภท ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมที่บริษัทให้การสนับสนุน โครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่อาจเกิดขึ้นในระยะ 5 ปีข้างหน้า โครงการร่วมทุนระหว่างฝ่ายไทยและฝ่ายต่างประเทศ
3. อัตราความเจริญเติบโตของการสะสมทุนรวมของระบบเศรษฐกิจในค่าน เครื่องมือ เครื่องจักรทางอุตสาหกรรม (Gross fixed capital formation in industrial machinery and appliances) โดยพิจารณาการขยายตัวของ GFCF จากข้อสมมติฐานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4. ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ อัตราการปล่อยกู้ของธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินภายในประเทศแก่ภาคอุตสาหกรรม โดยแนวโน้มการขยายตัวของสถาบันดังกล่าว และการเติบโตของบริษัท เพื่อรักษาสัดส่วนการตลาด (market share)

จากปัจจัยต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าบริษัทได้พยายามกำหนดเป้าหมายการอนุมัติเงินกู้ในแต่ละปี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ และสถาบันการเงินอื่น ๆ ภายในประเทศ แต่วัตถุประสงค์การดำเนินงานของบริษัทแตกต่างจากสถาบันการเงินอื่น ๆ ภายในประเทศ ดังนั้นในการอนุมัติเงินกู้ บริษัทจึงได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ของโครงการเป็นสิ่งสำคัญ และผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศมากกว่าผลตอบแทนที่บริษัทจะได้รับจากการดำเนินงานปล่อยเงินกู้

สำหรับเป้าหมายในค่านอกสหกรรมการเกษตรนั้น บริษัทไม่ได้มีเป้าหมายสำหรับอุตสาหกรรมการเกษตรโดยเฉพาะ เนื่องจากบริษัทถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถาบันเพื่อการพัฒนา มีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่อุตสาหกรรมทุก ๆ ประเภท ไม่ใช่เพื่ออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ หากอุตสาหกรรมใดเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม บริษัทก็ให้การสนับสนุนในอุตสาหกรรมนั้น แต่อย่างไรก็ตามจากสถิติการอนุมัติเงินกู้ ตั้งแต่ที่บริษัทได้เริ่มดำเนินการมาจนกระทั่งปัจจุบัน บริษัทได้ให้การสนับสนุนต่ออุตสาหกรรมการเกษตรมากเป็นอันดับหนึ่ง ถ้าพิจารณาจากโครงการที่อนุมัติให้กู้ทั้งสิ้น 606 โครงการ บริษัทให้กู้แก่อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นจำนวน 135 โครงการ หรือประมาณร้อยละ 22 ซึ่งมากเป็นอันดับหนึ่ง ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญ อุตสาหกรรมหนึ่งของประเทศ และการให้ความช่วยเหลือทางการเงินต่ออุตสาหกรรมการเกษตร มีผลทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีงานทำ ตลอดจนช่วยกระจายความเจริญเติบโตออกไปสู่ส่วนภูมิภาคด้วย

จากการศึกษาถึงเป้าหมายการดำเนินงานของบริษัท พบว่าเป้าหมายในการดำเนินงานของบริษัทนั้นไม่ได้กำหนดวงเงินกู้ที่จะให้แก่อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ แม้แต่อุตสาหกรรมการเกษตรเอง การกำหนดเป้าหมายของบริษัทนั้นได้กำหนดเป็นจำนวนเงินกู้ที่จะให้แก่อุตสาหกรรมต่าง ๆ หลายประเภทแล้วแต่ว่าจะมีนักลงทุนในอุตสาหกรรมใดมาขอ โดยพิจารณาจากแนวโน้มของยอดเงินกู้ในอดีตประกอบด้วยภาวะเศรษฐกิจเป็นสำคัญ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ เท่าที่ผ่านมามีบริษัทกลับให้เงินกู้แก่อุตสาหกรรมการเกษตรมากเป็นอันดับหนึ่งและคาดว่าบริษัทมีแนวโน้มที่จะให้แก่อุตสาหกรรม การเกษตรมากยิ่งขึ้นต่อไป

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนโครงการที่อนุมัติ : จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503-2524

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโครงการ	ร้อยละ
1. อุตสาหกรรมกรรมการเกษตร	135	22.27
2. เหมืองแร่	13	2.14
3. อุตสาหกรรมแปรรูปในยาสูบ	14	2.31
4. สิ่งทอ	66	10.89
5. อุตสาหกรรมไม้	20	3.30
6. เพอร์นิเจอร์และเครื่องตกแต่ง	7	1.16
7. เยื่อกระดาษ กระดาษ และผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	15	2.48
8. โรงพิมพ์และวัสดุพิมพ์	4	0.66
9. ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	13	2.14
10. เคมีและผลิตภัณฑ์เคมี	50	8.25
11. ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปิโตรเลียมและถ่านหิน	6	0.99
12. ผลิตภัณฑ์สิ้นเปลืองโลหะ(ซีเมนต์, เครื่องเคลือบ, คินเผา, เหล็ก ฯลฯ)	69	11.39
13. ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เหล็กกล้า และโลหะอื่น ๆ	56	9.24
14. เครื่องจักรกล	13	2.14
15. เครื่องจักร และอุปกรณ์ไฟฟ้า	32	5.28
16. อุปกรณ์การขนส่ง	13	2.15
17. การก่อสร้าง	6	0.99
18. แก๊สที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม	2	0.33
19. การเก็บรักษาและการคมนาคม	27	4.46
20. บริการ	36	5.94
21. อุตสาหกรรมอื่น ๆ	9	1.49
รวม	606	100.

บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในค่านมมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงิน

ในการศึกษาถึงบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ในที่นี้จะศึกษาถึงบทบาทในค่านมมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงินของประเทศที่เกิดจากอุตสาหกรรมการเกษตร เพราะเมื่อมีการลงทุนเกิดขึ้น ย่อมก่อให้เกิดมีมูลค่าเพิ่ม เกิดการจ้างงาน และเกิดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงิน ก่อนที่จะศึกษาถึงบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรทั้ง 3 กรณีนั้น จะขอศึกษาถึงวิธีการโดยทั่ว ๆ ไปที่บริษัทมีส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรก่อน ซึ่งมีอยู่ 2 วิธี ดังนี้

1. การพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมการเกษตร
2. การให้กู้ยืมเงินทุนระยะปานกลางและระยะยาว

1. การพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมการเกษตร

การพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรนั้น บริษัทมีหน่วยพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรโดยเฉพาะอยู่ในส่วนพัฒนาโครงการ ฝ่ายวิจัยและวางแผน เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการและศึกษาถึงรายละเอียดต่าง ๆ เช่น กำนการตลาด กำนเศรษฐกิจ แหล่งเงินทุน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตร รวมทั้งศึกษาหาช่องทางหรือหาโอกาสในการลงทุนในโครงการใหม่ ๆ และช่วยพัฒนาโครงการที่คิดว่าน่าจะเป็นไปได้หรือน่าจะส่งเสริมให้มีการผลิตหรือการลงทุนในโครงการ

ศุภชัย โสภกาเสถียรพงศ์. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวางแผนและวิจัย. บริษัทเงินทุน อุตสาหกรรม. สัมภาษณ์. 18 มกราคม 2525.

นั้น ๆ ขึ้นในประเทศ รวมทั้งการออกไปสำรวจอุตสาหกรรมในเขตต่างจังหวัดและการ
จัดตั้งศูนย์พัฒนาธุรกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งมีสาขาอยู่ในเขตภูมิภาค 3 แห่ง คือ สาขาภาคใหญ่
สาขาจังหวัดลำปาง สาขาจังหวัดขอนแก่น เพื่อให้บริการแก่ผู้ลงทุนอย่างกว้างขวาง

2. การให้เงินระยะปานกลางและระยะยาวแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการเกษตร

บริษัทได้มีนโยบายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร โดยขั้นแรกบริษัท
ให้เงินระยะปานกลางและระยะยาวทั้งที่เป็นเงินบาท และเงินตราต่างประเทศแก่
อุตสาหกรรมการเกษตร ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ทั้งใน
เขตต่างจังหวัดและเขตกรุงเทพฯ ปัจจุบันนี้อัตราดอกเบี้ยที่บริษัทให้แก่อุตสาหกรรม
การเกษตรนั้น คืออัตราร้อยละ 15 ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตต่างจังหวัด
(๗ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2525) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรม
การเกษตรมากขึ้น

การให้ความช่วยเหลือใน 2 วิธีดังกล่าวนี้ ย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ
โดยรวม ในด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงิน ตลอดจน
เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรเพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งในที่นี้จะขอพิจารณา
เฉพาะด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงิน โดยจะพิจารณา
ว่าจำนวนเงินที่บริษัทให้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศนั้น จะก่อให้เกิด
ผลกระทบต่ออย่างไรต่อสามกรณีดังต่อไปนี้

ก. มูลค่าเพิ่ม หมายถึง ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการที่ไ้ลงทุนในโครงการ
อุตสาหกรรมการเกษตร โครงการหนึ่ง ๆ

หรือ
$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าของผลผลิตที่เกิดจากการลงทุนในโครงการ} - \text{วัตถุดิบ}$$

ที่ใช้ในการผลิตในโครงการ

เช่น การลงทุนในโครงการอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องแห่งหนึ่ง มูลค่าของผลผลิตที่เกิด
ขึ้นจากการลงทุนในโครงการ 10 หน่วย และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต เช่น สับปะรด
2 หน่วย กล้วย 3 หน่วย และน้ำตาล 1 หน่วย รวมวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทั้งหมด
6 หน่วย

นั่นคือ มูลค่าเพิ่ม = $10 - 6 = 4$ หน่วย

ข. การจ้างงาน หมายความว่า เมื่อมีการลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม การเกษตรในโครงการหนึ่ง ๆ แล้วได้มีการจ้างคนงานเข้ามาทำงานในโครงการนั้น ๆ การจ้างงานนี้ไ้แบ่งออกเป็น การจ้างงานทางตรง และการจ้างงานทางอ้อม

การจ้างงานทางตรง หมายถึง การจ้างงานภายในโรงงาน

การจ้างงานทางอ้อม หมายถึง การจ้างงานภายในสำนักงาน

ในกรณีที่เป็นการขยายโรงงาน การจ้างงานจะคำนวณจาก จำนวนคนงาน ที่เพิ่มขึ้นหรือจำนวนคนงานที่จ้างเข้ามาทำงานใหม่

ค. ผลกระทบต่อดุลการชำระเงิน หมายความว่า การรับหรือจ่ายเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากการลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม การเกษตรในประเทศ ผลกระทบต่อดุลการชำระเงินนี้จะเกิดขึ้นได้ในสองกรณีคือ

เป็นผลบวก หมายความว่า การลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม การเกษตร โครงการหนึ่ง ๆ ที่เป็นโครงการเพื่อทดแทนการนำเข้า หรือเป็นโครงการที่ลงทุนเพื่อการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โครงการเหล่านี้จะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ และเป็นโครงการที่รับเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ ทำให้เกิดผลดีต่อดุลการชำระเงินของประเทศได้

เป็นผลลบ หมายความว่า การลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม การเกษตร โครงการหนึ่ง ๆ นั้นได้มีการซื้อเครื่องจักร เครื่องมือจากต่างประเทศ ทำให้มีการจ่ายเงินตราต่างประเทศออกไป รวมทั้งได้มีการค่านึงถึงมูลค่าในการเสียโอกาสจากการส่งวัตถุดิบออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศก่อนที่จะเกิดโครงการนั้น ๆ ด้วย

ในการพิจารณาผลกระทบต่อดุลการชำระเงินในโครงการหนึ่ง ๆ ของบริษัทนั้น บริษัทจะพิจารณาว่า เมื่อมีการลงทุนในโครงการอุตสาหกรรม การเกษตร โครงการหนึ่ง ๆ แล้ว โครงการดังกล่าวจะได้รับเงินตราต่างประเทศ จากการขายผลผลิตไปยังต่างประเทศหรือเป็นสินค้าที่ทดแทนการนำเข้าเท่าใด หักด้วย โครงการที่ต้องใช้เงินตรา

ต่างประเทศเพื่อซื้อเครื่องจักร เครื่องมือเท่าใด รวมทั้งในโครงการดังกล่าวมีมูลค่า
ในการเสียโอกาส จากการส่งวัตถุดิบออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเท่าใด ผลสุทธิที่
ได้หากเป็นค่าบวก หมายความว่า โครงการดังกล่าวช่วยในการประหยัดเงินตรา
ต่างประเทศหรือสงวนเงินตราต่างประเทศของประเทศ นั่นคือ โครงการนั้นมีผลกระทบ
ต่อดุลการชำระเงินของประเทศ ทำให้ดุลการชำระเงินของประเทศดีขึ้น หากมีผล
สุทธิตรงกันข้าม คือ มีค่าเป็นลบ หมายความว่า โครงการดังกล่าวไม่ได้ช่วยในการประหยัด
เงินตราต่างประเทศ หรือมีผลกระทบต่อดุลการชำระเงินที่ทำให้ดุลการชำระเงินของ
ชาคดุลการชำระเงินมากขึ้น

นั่นคือ ผลกระทบต่อดุลการชำระเงิน = รายรับจากการจำหน่ายผลผลิตไปยังต่าง
ประเทศหรือรายรับจากการทดแทนการนำ
เข้า หักด้วยรายจ่ายสำหรับซื้อเครื่องจักร
เครื่องมือจากต่างประเทศ รวมต้นทุนในการ
เสียโอกาสจากการจำหน่ายวัตถุดิบไปยังต่าง
ประเทศก่อนจะมีโครงการนั้น ๆ เกิดขึ้น

การศึกษาต้นทุนผลกระทบต่อดุลการชำระเงินนั้น ในที่นี้จะพิจารณาแยกออกเป็น
2 กรณีคือ ต้นทุนดุลการค้า และต้นทุนดุลการชำระเงิน ทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาให้เห็นถึงความ
สัมพันธ์ระหว่าง เงินกู้ที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรกับการ
เปลี่ยนแปลงของดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อมูลของการให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรต่าง ๆ ของบริษัท
ที่จะนำมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเท่าที่ผ่านมาพอจะรวบรวมได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-
2524 ซึ่งได้สรุปเอาไว้ในตารางที่ 4.2 และ 4.3 ดังต่อไปนี้ โดยในตารางที่
4.2 จะแสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินกู้ที่บริษัทให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร
โดยแยกแสดงเป็นจำนวนเงินบาทและเงินตราต่างประเทศ ตลอดจนจำนวนโครงการ
ที่บริษัทให้กู้ในแต่ละปีเพื่อแสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินที่ให้แก่โครงการเกษตร
แต่ละปีและในตารางที่ 4.3 จะแสดงให้เห็นถึงการกระจายการลงทุนในภาคต่าง ๆ
ของบริษัท ซึ่งเป็นเป้าหมายการดำเนินงานของบริษัทประการหนึ่ง

ตารางที่ 4.2 สถิติการอนุมัติเงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรของบริษัท
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524

ปี	จำนวนโครงการ	จำนวนเงิน: หนวยลานบาท		
		เงินบาท	เงินตราต่างประเทศ	รวม
2517	13	37.047	130.493	167.540
2518	11	32.259	82.325	114.584
2519	10	67.774	27.492	95.266
2520	11	32.025	57.550	89.575
2521	14	36.580	49.675	86.255
2522	14	84.525	79.656	164.181
2523	11	30.870	74.230	105.100
2524	15	104.052	158.536	262.588

ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.3 สถิติการอนุมัติเงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรของบริษัท จำแนกตามแหล่งที่ตั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524
(จำนวนเงินหน่วยล้านบาท)

ปี	จำนวนโครงการ	แหล่งที่ตั้ง						รวม
		ภาคเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคกลาง	กรุงเทพฯและ จังหวัดใกล้เคียง ¹	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
2517	13	-	28.600	51.000	51.000	16.940	20.000	167.540
2518	11	1.760	9.213	25.188	65.500	7.406	5.517	114.584
2519	10	41.400	11.000	6.000	20.000	14.066	2.800	95.266
2520	11	23.000	7.600	-	57.375	-	1.600	89.575
2521	14	9.775	33.800	12.000	12.500	4.370	13.810	86.255
2522	14	14.681	40.000	33.500	61.000	2.000	13.000	164.181
2523	11	14.300	14.500	-	76.300	-	-	105.100
2524	15	6.100	37.000	13.620	176.268	6.000	23.600	262.588

แหล่งที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

¹กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง คือ กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และปทุมธานี

ในตารางที่ 4.2 และ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ปีใดที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ บริษัทจะอนุมัติเงินกู้ลดลง ดังเช่น ปี 2519 - 2521 อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศสูง มีผลทำให้การอนุมัติเงินกู้ลดลงด้วย ทั้งนี้เพราะภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไป ทำให้ผู้ลงทุนไม่แน่ใจในการลงทุน ดังนั้น ยอดเงินกู้ของบริษัทจึงลดลงด้วย ขณะเดียวกัน ทางด้านการกระจายสินเชื่ออุตสาหกรรมนั้น ก็ยังปรากฏว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ในเขต กรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงนั้น ยังเป็นภาคที่ได้รับสินเชื่อมากที่สุด ส่วนใหญ่โครงการต่าง ๆ จะอยู่ในเขตจังหวัดปทุมธานี สมุทรสาคร และนครปฐม ซึ่งล้วนแต่เป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ค่อนข้างมาก ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การกระจายเงินกู้ให้แก่อุตสาหกรรมการเกษตรของบริษัทออกไปสู่ส่วนภูมิภาคนั้น ยังไม่สามารถครอบคลุมไปตามภาคต่าง ๆ ได้มากเท่าที่ควร

จากการศึกษาในบทก่อน ๆ นั้น ถ้าจะพิจารณาคามวัตถุประสงค์กว้าง ๆ 2 ข้อของบริษัทดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 นั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทของบริษัทที่ได้ดำเนินไปแล้วนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ทุกประการ

ในการอนุมัติให้กู้เงินเพื่อนำไปลงทุนในโครงการอุตสาหกรรมการเกษตร ในโครงการต่าง ๆ นั้น ย่อมก่อให้เกิดผลสะท้อนทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวม ในด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 เงินกู้ยืมเพื่อโครงการอุตสาหกรรมการเกษตร - และเครื่องจักร
สะท้อนทางเศรษฐกิจจากจำนวนเงินกู้ยืมที่มีต่อมูลค่า

ปี	เงินกู้ยืมทั้งหมด	เครื่องจักรสะท้อนทางเศรษฐกิจ (จำนวนเงินหน่วยล้านบาท)		
		มูลค่าเพิ่ม	การจ้างงาน(คน)	ผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ชำระหนี้
2518	114.584	313.132	2331	411.677
2519	95.266	196.964	2644	203.712
2520	89.575	97.539	556	147.180
2521	86.255	118.997	1829	226.703
2522	164.181	380.014	3076	283.792
2523	105.100	109.315	1560	260.886
2524	262.588	459.912	3314	3,131.555

ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จากสถิติกิจการางที่ 4.4 จะเห็นว่าในปี พ.ศ. 2519 - 2521 จำนวนเงิน
 กู้ที่บริษัทอนุมัติให้โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรได้ลดลงเป็นลำดับ ซึ่งเนื่องมาจาก
 การขาดการลงหนภายในประเทศขบเขาจนกระทั่งในปี 2522 จำนวนเงินให้กู้ดังกล่าว
 จึงเพิ่มขึ้น ซึ่งสาเหตุหนึ่งว่าในปีนี้ภาวะการลงทุนในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และ
 ในปี พ.ศ. 2523 ก็เช่นเดียวกัน ที่จำนวนเงินกู้ลดลงอีกสืบเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ย
 ต่างประเทศสูงขึ้นมีผลทำให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศสูงขึ้นด้วย สำหรับปี พ.ศ. 2519
 จำนวนเงินที่อนุมัติให้กู้แก่โครงการลดลง ทำให้มูลค่าเพิ่มและผลกระทบต่ออุตสาหกรรม
 เงินลดลงตามไปด้วย แต่การจ้างงานกลับเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อย แสดงว่าการอนุมัติเงินกู้
 ในปีนี้แม้จะลดลงแต่ก็มิมีผลทำให้มีการจ้างงานสูงขึ้น ปี พ.ศ. 2520 จำนวนเงินกู้ที่
 อนุมัติแก่โครงการลดลงมีผลทำให้มูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน ผลกระทบต่ออุตสาหกรรม
 ลดลง เพราะในปี พ.ศ. 2520 ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไป ขบเขา การลงทุนลดลง
 อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นมาก ขณะเกี่ยวกับเกิดภาวะเงินเฟ้อสูงขึ้นมาก ฝนไม่ตกถูกของคาม
 ฤดูกาลมีผลทำให้วัตุถุคิขทางการเกษตรไม่ไค้ผลตามที่ต้องการของโรงงานอุตสาหกรรม
 การเกษตร และในปี พ.ศ. 2521 แม้ว่าการอนุมัติเงินกู้จะลดลงอีก แต่มีใ้ทำให้มูลค่าเพิ่ม
 การจ้างงาน ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเงินลดลง คือ การขออนุมัติการกู้เงินนั้น
 โดยทั่ว ๆ ไปจะเป็นการขอกู้เพื่อนำไปขยายโรงงานหรือเพื่อนำไปซื้อเครื่องมือเครื่องจักร
 ที่ทันสมัยขึ้น เพื่อผลิตสินค้าให้มีประสิทธิภาพและให้ทันกับความต้องการของผู้บริโภค
 เป็นส่วนใหญ่ การขออนุมัติเงินกู้เพื่อนำไปลงทุนในอุตสาหกรรมการเกษตรใหม่ ๆ
 มีน้อยมาก ต่อมาในปี 2522 เงินกู้ของบริษัทได้เพิ่มสูงขึ้น มูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน
 และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเงินก็เพิ่มขึ้นอีก แสดงว่าในปีนี้ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไป
 เริ่มดีขึ้น ในปี พ.ศ. 2524 จำนวนเงินกู้ที่อนุมัติออกไปก็เพิ่มขึ้น ภาวะการลงทุน
 แจ่มใส มีทั้งการลงทุนในโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรใหม่ ๆ และการลงทุนนั้น
 ก็ก่อให้เกิดผลค้มูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเงินของประเทศด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นจำนวนเงินกู้ที่บริษัทใหญ่และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม
 การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเงินที่บริษัทได้คำนวณขึ้นเอง ซึ่งจะ
 เห็นใ้ว่าเป็นไปคามวัตุถุประสงค์และนโยบายการดำเนินงานของบริษัทใ้เป็นอย่างดี
 ก็แต่ก็ยังไม่อาจสรุปใ้ได้ว่า ถ้าพิจารณาจากอศทาง เศรษฐกิจของประเทศแล้ว บริษัทจะ
 มีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ในด้านมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน และ

ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศได้มากนักน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงขอนำเอาสถิติ
ต่าง ๆ ในเรื่องมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระเงินที่เกิดขึ้น
ทั้งประเทศมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เพื่อพิจารณาว่าบริษัทจะมีบทบาทในการพัฒนา
อุตสาหกรรมการเกษตรในค่านมมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระ
เงินของประเทศว่ามีมากนักน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ที่จะนำมาวิเคราะห์นี้
ได้ศึกษามาจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคาร
แห่งประเทศไทย เป็นต้น ส่วนวิธีการวิเคราะห์จะชอกล่าวในหัวข้อต่อไป

ตารางที่ 4.5 และ 4.6 จะแสดงให้เห็นถึงมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน และ
ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมชำระเงินที่แสดงแยกออกเป็นอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมชำระเงินของ
ทั้งประเทศ

ตารางที่ 4.5 แสดงถึงเงินที่บริษัทอนุมัติให้แก่อุตสาหกรรมการเกษตร
กับมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน คุณค่าและคุณประโยชน์ของ
ประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 - 2524

ปี	เงินที่บริษัทอนุมัติ (ล้านบาท)	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	การจ้างงาน (ล้านคน)	คุณค่า (ล้านบาท)	คุณประโยชน์ (ล้านบาท)
2517	167.540	5,595.512	11.226	-14,302.200	8,012.0
2518	114.584	7,659.544	13.270	-20,161.200	- 2,855.0
2519	95.266	9,433.902	13.948	-11,084.9	82.8
2520	89.575	9,809.972	14.846	-25,598.8	- 7,537.9
2521	86.255	8,079.853	15.951	-28,540.0	-13,298.0
2522	164.181	8,845.406	14.974	-47,053.1	- 7,925.0
2523	105.100	9,912.425	15.892	-57,984.8	5,179.3
2524	262.588	13,197.861	18.486	-65,843.1	2,513.2

จากตารางนี้ได้แสดงเปรียบเทียบจำนวนเงินที่บริษัทให้แก่อุตสาหกรรมการเกษตรกับมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน คุณค่าและคุณประโยชน์ จะเห็นได้ เงินที่บริษัทใหญ่นั้นมีน้อยมาก ไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน หรือในเรื่องการชดเชยคุณค่าและคุณประโยชน์เลย เพราะผลกระทบในเรื่องมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน คุณค่าและคุณประโยชน์ของประเทศไม่ได้มีส่วนมาจากบริษัทเพียงอย่างเดียว ยังมีสถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนต่าง ๆ และการกู้ยืมนอกระบบอีก เป็นต้น บริษัทเปรียบเสมือนเพียงจักรอันหนึ่งในภาคธุรกิจของประเทศที่ย่อมที่จะมีบทบาทน้อย แต่บริษัทก็ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศได้ซึ่งได้จากการที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่อการชำระเงินที่บริษัทหลักทรัพย์ใหญ่แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร กับมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน การการค้า และการชำระเงินของประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2524

ปี	มูลค่าเพิ่ม(หน่วยล้านบาท)			การจ้างงาน			การค้า(หน่วยล้านบาท)			การชำระเงิน(หน่วยล้านบาท)		
	บริษัท	ทั้งประเทศ	ร้อยละ ¹	บริษัท (คน)	ทั้งประเทศ (ล้านคน)	ร้อยละ ²	บริษัท	ทั้งประเทศ	ร้อยละ ³	ผลกระทบ ของบริษัท	ทั้งประเทศ	ร้อยละ ⁴
2518	313.132	7,659.544	4.09	2331	13.270	0.017	411.677	-20,161.2	2.042	411.67	-2,855.0	14.42
2519	196.964	9,433.902	2.09	2644	13.948	0.018	203.712	-11,084.9	1.84	203.712	-82.8	246.03
2520	97.539	9,809.972	0.99	556	14.846	0.004	147.180	-25,598.8	0.57	147.180	-7,537.9	1.95
2521	118.997	8,079.853	1.47	1829	15.951	0.011	226.703	-28,540.0	0.79	226.703	-13,298.0	1.70
2522	380.014	8,845.406	4.30	3076	14.974	0.021	283.792	-47,053.1	0.60	283.792	-7,925.0	3.58
2523	109.315	9,912.425	1.10	1560	15.892	0.010	260.886	-57,984.8	0.45	260.886	5,179.3	5.04
2524	459.912	13,197.861	3.48	3314	18.486	0.018	3,131.555	-65,843.1	4.76	3,131.555	-2,543.2	124.60

1. มูลค่าเพิ่มที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่บริษัทใหญ่คิดเป็นร้อยละของมูลค่าเพิ่มทั้งประเทศ
2. การจ้างงานที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่บริษัทใหญ่คิดเป็นร้อยละของการจ้างงานทั้งประเทศ
3. ผลกระทบต่อการค้าที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่บริษัทใหญ่คิดเป็นร้อยละของการค้าของประเทศ
4. ผลกระทบต่อการชำระเงินที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่บริษัทใหญ่คิดเป็นร้อยละของการชำระเงินของประเทศ

จากตารางที่ 4.6 นี้ โคนแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรต่าง ๆ ที่บริษัทใหญ่ให้การสนับสนุน ไปนั้นมีมากน้อยเพียงใด

หมายเหตุ

1. มูลค่าเพิ่มของประเทศคำนวณโดยวิธี CURRENT PRICE เช่นเดียวกับที่บริษัททำการคำนวณ
2. มูลค่าเพิ่มของประเทศโดยรวมรวมทั้งเลขต่าง ๆ เฉพาะภาคอุตสาหกรรมการเกษตร
3. การจ้างงานของประเทศรวมรวมจากการจ้างงานที่เกิดเฉพาะภาคอุตสาหกรรมการเกษตร
4. การค้าและการชำระเงินเป็นตัวเลขที่แสดงของทั้งประเทศ

ความมูลค่าเพิ่ม จะเห็นว่ามูลค่าเพิ่มที่เกิดจากโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่บริษัทอนุมัติเงินกู้ไปนั้น มีส่วนทำให้มูลค่าเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศขยายตัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะบริษัทอนุมัติเงินกู้คือโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ

ด้านการจ้างงาน จะเห็นว่าอัตราการจ้างงานที่เกิดจากการอนุมัติเงินกู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรของบริษัทนั้นน้อยมาก เมื่อเทียบกับการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ จากตัวเลขการเปรียบเทียบดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีบทบาทในด้านการจ้างงานในประเทศในเกณฑ์ที่ต่ำ เพราะในแต่ละปีที่ผ่านมาบริษัทได้ให้ความช่วยเหลือต่อโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรค่อนข้างน้อย ขณะที่เทียบกับแต่ละโครงการที่บริษัทได้ให้ความช่วยเหลือไปนั้น มีส่วนช่วยในการจ้างงานในอัตราที่น้อยก๊วย จึงมีผลทำให้บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรทางด้านการจ้างงานอยู่ในอัตราที่ต่ำ

ส่วนในทางอุตสาหกรรมค้าและอุตสาหกรรมชำระเงินนั้น จะเห็นว่าโครงการต่าง ๆ ที่บริษัทอนุมัติเงินกู้ไปนั้น มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมค้าของประเทศน้อยมาก ทางด้านอุตสาหกรรมชำระเงินก็มีผลกระทบอยู่น้อยเช่นเดียวกัน เป็นเพราะโครงการต่าง ๆ ที่บริษัทได้ให้ความช่วยเหลือไปนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ค่อยมีการส่งออกในปริมาณที่มากนัก แต่อย่างไรก็ตาม ในด้านอุตสาหกรรมค้าและอุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศนี้เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณากันหลาย ๆ ด้าน เพราะอุตสาหกรรมค้าเกิดจากรายการที่มีการนำเข้าของสินค้าและบริการที่กลับกับการส่งออกสินค้าและบริการของทั้งประเทศ มิใช่เฉพาะแต่สินค้าภาคอุตสาหกรรมการเกษตรอย่างเดียวเท่านั้น อุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศนั้น เปรียบเสมือนบัญชีที่แสดงรายการรับและรายการจ่ายของประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ซึ่งเกิดจากการซื้อขายสินค้าและบริการระหว่างประเทศเงินโอนระหว่างประเทศและการลงทุนระหว่างประเทศ ดังนั้น อุตสาหกรรมชำระเงินของประเทศเป็นการแสดงถึงฐานะการเงินของประเทศ หากปีใดประเทศมีอุตสาหกรรมชำระเงินเกินดุลย่อมหมายความว่า ปีนั้นประเทศมีรายรับมากกว่ารายจ่าย และฐานะทางการเงินของ

ประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ ตลอดจนมีสภาพคล่องพอสมควร ในทางตรงกันข้ามหากปีใด ประเทศมีดุลการชำระเงินขาดดุล ย่อมหมายความว่าปีนั้นประเทศมีรายจ่ายมากกว่า รายรับ และฐานะทางการเงินของประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ไม่มีความมั่นคง ตลอดจน มีสภาพคล่องที่ไม่ดี จำเป็นต้องมีการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยสภาพดุล การชำระเงินที่ขาดดุลนั้น

การเปรียบเทียบผลกระทบทางด้านดุลการค้าและดุลการชำระเงินของบริษัทกับ ตัวเลขที่เกิดขึ้นจริงของทั้งประเทศนี้ไม่อาจจะวิเคราะห์ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนได้ และการวิเคราะห์นี้ก็ไม่อาจจะมีความหมายมากนัก เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านดุลการค้าและ ดุลการชำระเงินของประเทศยังมีปัจจัยต่าง ๆ อยู่อีกหลายปัจจัยที่ไม่ได้นำมาพิจารณาไว้ ในที่นี้แต่ถ้าจะวิเคราะห์กันให้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว ควรจะมาวิเคราะห์ที่ทางการส่งออกของอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งจะเห็นถึงผลกระทบได้ชัดเจนกว่า

วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาในเรื่องบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรใน ด้านมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และผลกระทบต่อดุลการชำระเงินของประเทศว่ามีมากน้อย เพียงใหนั้น จะใช้เทคนิคดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)
2. การวิเคราะห์ความถดถอยโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด
(Least-squares method)
(รายละเอียดของการวิเคราะห์จะแสดงไว้ในภาคผนวก)

ตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้สมมุติขึ้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ในที่นี้จะขอใช้ตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

X = เงินที่บริษัทอนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ

Y_1 = มูลค่าเพิ่ม

Y_2 = การจ้างงาน

Y_3 = ดุลการค้า

Y_4 = ดุลการชำระเงิน

ซึ่ง Y_1, Y_2, Y_3, Y_4 เป็นตัวแปรตาม

X เป็นตัวแปรอิสระ

นั่นคือ $Y_1, Y_2, Y_3, Y_4 = f(X)$

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นเรื่องของการวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในค่านมมูลค่าเพิ่ม, การจ้างงาน และผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงิน และจากนี้ไปจะขอศึกษาเรื่องการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน ซึ่งบริษัทได้แก้ปัญหาด้วยวิธีการกู้เงินมาจากต่างประเทศ และนำมาพัฒนาอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอุตสาหกรรมการเกษตร ในที่นี้จะศึกษาว่าบริษัทสามารถจะกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งเงินออมในที่นี้จะเป็นการพิจารณาเรื่องของเงินออมระยะยาวเพราะในประเทศไทยยังขาดแหล่งเงินออมระยะยาวอยู่มาก ส่วนแหล่งเงินออมระยะสั้นนั้นผู้ลงทุนสามารถจะกู้ได้จากธนาคารพาณิชย์บริษัทเงินทุนต่าง ๆ และบริษัทประกันภัยเป็นต้น

บทบาทของบริษัทในการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนในประเทศ

การศึกษาดังบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ในครั้งนี้ นอกจากจะศึกษาดังบทบาทในค่านมมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และด้านผลกระทบต่ออุตสาหกรรมข้าวเงินแล้วนั้น ยังได้ทำการศึกษาในเรื่องการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนอีกด้วย ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปแล้วปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศคือการพัฒนา คือ ปัญหาของการขาดแคลนเงินทุน ซึ่งเนื่องมาจากความไม่เพียงพอของเงินออม จากทฤษฎีของ ดร. เชนเนอร์รี่ (Dr. Chenery)¹ ที่กล่าวว่า ประเทศด้อยพัฒนามีปัญหาเรื่องความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน (Saving Investment gap) นั้นเนื่องมาจากประชากรในประเทศด้อยพัฒนาส่วนใหญ่มีการออมทรัพย์ที่อยู่ในระดับต่ำ ขณะเดียวกันการลงทุนทางภาคเอกชนยังไม่อยู่ในสภาพที่จะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ ทั้งนี้เพราะประชากรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย รายได้ที่ได้รับมาก็จะใช้ในการบริโภคที่เป็นสิ่งจำเป็นเกือบทั้งหมด ทำให้การออมอยู่ในระดับต่ำหรือเกือบจะไม่มีเลย

เมื่อการออมทรัพย์ในประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับ การทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน ปริมาณเงินที่จะใช้หมุนเวียนเพื่ออำนวยความสะดวกของประเทศขยายตัวมีไม่เพียงพอ การลงทุนน้อย มีผลทำให้

¹ เรื่องเดียวกัน.

เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศขยายตัวไปในอัตราที่ต่ำ จึงจำเป็นต้องอาศัยการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศให้ขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค อุตสาหกรรมการเกษตรก็เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ดังนั้น ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนซึ่งเป็นปัจจัยในการลงทุนอย่างหนึ่ง บริษัทในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคเอกชน โค้ดระหนักถึงความขาดแคลนเงินลงทุนจึงได้พยายามหาทางชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ

โดยปกติแล้วบริษัทได้พยายามจะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนมากขึ้นทุกปี เพราะบริษัทได้ตระหนักถึงความขาดแคลนเงินลงทุนภายในประเทศ ซึ่งจะเห็นได้จากสถิติแสดงแหล่งที่มาของเงินทุนของบริษัท จากตารางที่ 4.7 และ 4.8 ซึ่งตารางที่ 4.7 จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนของการระดมเงินทุนจากแหล่งภายในและภายนอกประเทศ จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ปี 2518-2524 เป็นกันมาบริษัทมีแนวโน้มในการกู้เงินจากแหล่งภายนอกประเทศมากขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่าบริษัทได้พยายามที่จะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศให้มากขึ้นอยู่เสมอซึ่งพิจารณาจากยอดเงินทุนทั้งหมดของบริษัทจะเห็นว่ายอดเงินกู้จากต่างประเทศของบริษัท ในปี 2518 เท่ากับ 66.13% ในปี 2520 เท่ากับ 67.50% และเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2521 เล็กน้อยคือเท่ากับ 68.96% ปี 2522 เท่ากับ 69.84% ปี 2523 เท่ากับ 75.5% และปี 2524 เท่ากับ 82.46% ส่วนตารางที่ 4.8 จะแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของเงินทุนจากภายนอกประเทศทั้งสิ้น จะเห็นได้ว่าในแต่ละปีแหล่งเงินทุนภายนอกของบริษัทส่วนใหญ่ได้มาจากธนาคารส่งออก-นำเข้า แห่งประเทศญี่ปุ่น ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและธนาคารพัฒนาเอเชียเป็นส่วนใหญ่ ได้มาจากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์เยอรมันตะวันตกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น นอกนั้นได้มาจากรัฐบาลของเคนมารัก(A.I.D., C.I.D.) และเงินกู้จากกลุ่มธนาคารในกลุ่มประเทศสิงคโปร์ เครือจักรภพและธนาคารลงท่อมแครกิกแห่งประเทศญี่ปุ่น เป็นกัน เงินทุนที่ได้จากธนาคารส่งออก - นำเข้า แห่งประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ปี 2518 - 2524 มีแนวโน้มขึ้น ๆ

ตารางที่ 4.7 แสดง สติติแหล่งที่มาของ เงินทุนของบริษัททั้งจากภายในและภายนอกประเทศ คั้งแกปี พ.ศ. 2518-2524

(หน่วยล้านบาท)

	ปี						
	2518	2519	2520	2521	2522	2523	2524
แหล่งภายใน	895.1	1,103.3	1,081.4	1,383.8	1,343.6	1,184.4	1,249.1
แหล่งภายนอก	1,747.3	2,293.7	2,246.4	3,074.0	3,112.0	3,655.0	5,870.5
รวม	2,642.4	3,397.0	3,327.8	4,457.8	4,455.6	4,839.4	7,119.6
<u>อัตราร้อยละ</u>							
แหล่งภายใน	33.87%	32.48%	32.50%	31.04%	30.16%	24.47%	17.54%
แหล่งภายนอก	66.13%	67.52%	67.50%	68.96%	69.84%	75.53%	82.46%
รวม	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.8 สถิติการกู้เงินจากต่างประเทศของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2524

(หน่วย: ล้านบาท)

แหล่งเงินทุน	2518		2519		2520		2521		2522		2523		2524	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
C.I.D.	0.86	15.0	0.61	14.0	0.58	13.0	-	-	-	-	-	-	-	-
A.I.D.	-	-	-	-	-	-	0.39	12.0	0.35	11.0	0.27	10.0	0.15	9.0
รัฐบาลของ เคนมารัก	1.22	21.4	1.00	22.9	0.99	22.3	0.81	24.8	0.72	22.3	0.51	18.7	0.27	15.8
สถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะ แห่งสหพันธ์เยอรมันตะวันตก	13.98	240.8	10.93	250.7	11.92	267.8	10.26	315.5	10.67	332.2	7.97	291.4	6.19	363.1
ธนาคารพัฒนาเอเชีย	28.84	503.9	20.82	477.6	19.68	442.1	32.05	985.3	29.28	911.2	23.93	874.8	35.51	2084.7
ธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะพัฒนา	13.88	242.6	32.09	736.0	31.62	710.3	21.96	675.0	20.81	647.6	16.52	603.8	22.16	1301.0
ธนาคารส่งออก-นำเข้า แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	41.42	723.6	33.68	772.5	34.45	773.9	34.07	1047.4	37.82	1176.7	36.18	1322.4	23.20	1361.7
ธนาคารมิทซูบิ-คัวสึยูซาไซเงิน	-	-	0.87	20.0	0.76	17.0	0.46	14.0	0.35	11.0	0.16	6.0	-	-
เงินกู้จากกลุ่มธนาคารสิงคโปร์คอลลาร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7.81	285.1	4.86	285.1
เงินกู้จากบริษัทพัฒนาการแห่งเครือจักรภพ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6.65	242.8	3.69	216.5
เงินกู้กลุ่มธนาคารโดยธนาคารลง เคเรคิกแห่งประเทศไทยญี่ปุ่น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3.97	233.6
รวม	100	1747.3	100	2293.7	100	2246.4	100	3074.0	100	3112.0	100	3655.0	100	5870.5

ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย "รายงานประจำปี" กรุงเทพมหานคร : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ลง ๆ ไปตลอดซึ่งอยู่ระหว่าง 41.42%-23.20% คือในปี 2518 เท่ากับ 41.42% ลดลงเล็กน้อยในปี 2519 เท่ากับ 33.68% แล้วกลับเพิ่มขึ้นอีกในปี 2520 เท่ากับ 34.45% ลดลงอีกครั้งในปี 2521 เท่ากับ 34.07% แล้วเพิ่มขึ้นในปี 2522 เท่ากับ 37.82% เริ่มตกลงเป็น 36.18% ในปี 2523 และ 23.20% ในปี 2524 ส่วนเงินทุนที่ได้จากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะพัฒนานั้น ในปี 2518 เท่ากับ 13.88% เพิ่มขึ้นสูงในปี 2519 เท่ากับ 32.09% และเริ่มตกลงในปี 2520-2523 คือ 31.60%, 21.96%, 20.81%, 16.52% ตามลำดับ และสูงขึ้นอีกครั้งในปี 2524 เท่ากับ 22.16% และเงินทุนที่ได้จากธนาคารพัฒนาเอเชียเห็นว่าค่อนข้างจะขึ้น ๆ ลง ๆ คือในปี 2518 เท่ากับ 28.84% ลดลงในปี 2519-2520 คือ 20.82% และ 19.68% ตามลำดับ เริ่มสูงขึ้นอีกครั้งในปี 2521 เป็น 32.05% และลดลงอีกครั้งในปี 2522-2523 เท่ากับ 29.28%, 23.93% ตามลำดับ แล้วกลับสูงขึ้นอีกในปี 2524 เป็น 35.51%

จะเห็นได้ว่าเงินทุนที่บริษัทระดมมาแต่ละแหล่งนั้นไม่คงที่มักจะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับความต้องการเงินสกุลใดสกุลหนึ่งของบริษัท และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศนั่นเอง

อุตสาหกรรมการเกษตรนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งของภาคอุตสาหกรรม เงินทุนที่จะใช้ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรให้มีการลงทุนมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ ของผู้บริโภคนั้นย่อมมีไม่เพียงพอ เพราะประเทศไทย เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาประเทศ หนึ่งที่ขาดแคลนเงินลงทุน ซึ่งเนื่องมาจากความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน บริษัทจึงได้พยายามชดเชยความไม่เพียงพอนี้ด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศและเงินที่ บริษัทกู้เข้ามาจากต่างประเทศส่วนหนึ่งบริษัทได้นำเข้ามา เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการ เกษตรในประเทศ ซึ่งจะเห็นได้จากตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงสถิติการอนุมัติเงินกู้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตรในประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524

(หน่วยล้านบาท)

ปี	เงินที่อนุมัติให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรม การเกษตรในประเทศ	เงินตราต่างประเทศ	ร้อยละ ¹
2517	167.540	130.493	77.89
2518	114.584	82.325	71.85
2519	95.266	27.492	28.86
2520	89.575	57.550	64.25
2521	86.255	49.675	57.59
2522	164.181	79.656	48.52
2523	105.100	73.230	76.45
2524	262.588	158.536	63.68

¹ เงินตราต่างประเทศคิดเป็นร้อยละของเงินที่บริษัทให้กู้แก่โครงการอุตสาหกรรมการเกษตร ในประเทศ

ที่มา : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่า ในปี พ.ศ. 2517 นั้น บริษัทไถ้กู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาเป็นอัตราร้อยละ 77.89 ของเงินที่บริษัทอนุมัติให้แก่นักโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศ ซึ่งเป็นอัตราที่สูงสุด และนับตั้งแต่ปี 2518 จนกระทั่งปี 2522 เงินตราต่างประเทศที่บริษัทกู้เข้มาานั้น ไคลคลงมากลอคและมาเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2523 หลังจากนั้นก็ลดลงอีกในปี 2524 การที่บริษัทจะกู้เงินตราต่างประเทศเข้มาอย่างน้อยเพียงไค่นั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนโครงการอุตสาหกรรมการเกษตรที่ขออนุมัติการกู้เงิน และความต้องการในการใช้เงินตราต่างประเทศนั้น ซึ่งในเรื่องนี้บริษัทจะต้องพิจารณาถึงความพร้อมของผู้ประกอบการ และระยะเวลาในการชำระหนี้ เพราะบริษัทต้องรับภาระความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการให้กู้เงินนั้น

ก่อนที่จะศึกษาถึงการกู้เงินจากต่างประเทศเข้มาชคเขยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนนั้นว่ามีอย่างน้อยเพียงไค จะขอล่าวถึงสถิติที่แสดงให้เห็นถึงการชวคแคลนเงินออมกับเงินลงทุนในประเทศเสียก่อนว่ามีอย่างน้อยเพียงไค โดยจะแสดงให้เห็นชคในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงสถิติของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2524

(หน่วยล้านบาท)

รายการ	ปี						
	2518	2519	2520	2521	2522	2523	2524
<u>การออมภายในประเทศ</u>	63,494	69,840	80,155	104,013	118,575	141,671	175,053
ประชาชน	67,815	42,071	44,062	57,387	67,830	72,435	93,347
ภาคเอกชน	17,633	23,078	24,277	34,358	41,559	62,216	74,466
ภาครัฐบาล	8,046	4,691	11,816	12,268	9,186	7,022	7,240
รัฐบาล	6,877	3,512	9,883	9,062	6,170	4,424	4,996
รัฐวิสาหกิจ	1,169	1,179	1,933	3,206	3,016	2,598	2,244
<u>การลงทุนภายในประเทศ</u>	75,747	78,444	102,240	126,950	160,287	186,258	224,260
ภาคเอกชน	50,683	50,122	68,962	79,928	101,276	109,706	122,002
ภาครัฐบาล	15,445	23,150	29,670	36,722	43,089	67,393	89,923
การเปลี่ยนแปลงลงทุนในหุ้น	9,609	5,172	3,680	10,300	15,931	9,153	12,335
<u>ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน</u>	-12,253	-8,604	-22,085	-22,937	-41,712	-44,587	-49,207

ที่มา : รายงานเศรษฐกิจ ฉบับประจำเดือนตุลาคม 2525 ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 4.10 ข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่านับวันความต้องการในการลงทุน จะยิ่งเพิ่มสูงขึ้นทุกที ซึ่งเนื่องมาจากสาเหตุประการหนึ่งคือ ประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนใหญ่ มักจะกำลังพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศ โดยการสนับสนุนให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อที่จะทำให้ประเทศก้าวหน้าไปสู่ประเทศ กึ่งอุตสาหกรรม หรือประเทศที่พัฒนา เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า ประเทศนั้นจะต้องมีสินค้าออกส่วนใหญ่เป็นพวกสินค้าอุตสาหกรรม เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเยอรมันตะวันตก และอื่น ๆ เป็นต้น ประเทศไทย ก็เช่นเดียวกันที่กำลังพัฒนาเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศให้เจริญเติบโตในอัตรา ที่สูงขึ้น

จะเห็นว่าในปี พ.ศ. 2524 ยอดการลงทุนภายในประเทศสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2523 มาก แสดงให้เห็นว่า การลงทุนภายในประเทศในปี พ.ศ. 2524 อยู่ใน อัตราที่สูง ส่วนทางด้านการออมนั้น ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนก็ได้มีการออมมากขึ้น แต่ก็ยัง ไม่เพียงพอกับความต้องการในการลงทุน เพราะการลงทุนในอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนในอัตราที่สูงมาก เมื่อเงิน ออมภายในประเทศไม่เพียงพอจำเป็นต้องมีการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชย ความไม่เพียงพอนี้ บริษัทได้เล็งเห็นความสำคัญนี้ จึงได้พยายามชดเชยความไม่เพียงพอ ระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศ โดยนำมาพัฒนา อุตสาหกรรมต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งเงินที่บริษัทกู้เข้ามานี้ บริษัทได้นำส่วนหนึ่งมาพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตรของประเทศ โดยบริษัทจะให้ กู้เป็นเงินตราต่างประเทศส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งให้กู้ในรูปเงินในประเทศ แต่อย่างไร ก็ตามในการอนุมัติเงินกู้แต่ละครั้งนั้น บริษัทให้กู้เพียงส่วนหนึ่งของเงินที่ใช้ในการ ลงทุนเท่านั้น มิได้ให้กู้ทั้งจำนวนที่ต้องการลงทุน ซึ่งอีกส่วนหนึ่งผู้ประกอบการจะต้อง เป็นผู้หามาจากแหล่งอื่น หรือนำมาลงทุนเอง เพราะเป็นนโยบายในการให้ความ ช่วยเหลือทางการเงินของบริษัท

อย่างไรก็ตามบริษัทก็ยังมีส่วนในการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะ ยาวกับเงินลงทุนนี้ด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอดังกล่าว

ทุกปีไป ดังในตารางที่ 4.11 ที่ได้แสดงให้เห็นถึงอัตราในการกู้เงินจากต่างประเทศของบริษัทเพื่อชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนภายในประเทศ

ตารางที่ 4.11 แสดงอัตราส่วนการกู้เงินจากต่างประเทศของบริษัทเพื่อชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนภายในประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2524

(หน่วยล้านบาท)

ปี	ความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน	บริษัทกู้เงินจากต่างประเทศ	อัตราร้อยละ ¹
2518	-12,253.0	1,747.3	14.26
2519	- 8,604.0	2,293.7	26.66
2520	-22,085.0	2,246.4	10.17
2521	-22,937.0	3,074.0	13.40
2522	-41,712.0	3,112.0	7.46
2523	-44,587.0	3,655.0	8.20
2524	-49,207.0	5,870.5	11.93

1. บริษัทกู้เงินจากต่างประเทศคิดเป็นร้อยละของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุน

จากตารางที่ 4.11 ดังกล่าวหากพิจารณาจำนวนเงินที่บริษัทกู้จากต่างประเทศจะเห็นได้ว่าบริษัทได้พยายามจะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนมากขึ้นทุก ๆ ปี แต่เมื่อคิดเป็นสัดส่วนเงินกู้ที่บริษัทกู้มาจากต่างประเทศเปรียบเทียบกับความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนจะน้อยลง เพราะหากปีใดที่อัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศสูง เช่นในปี พ.ศ. 2522 บริษัทไม่สามารถจะกู้เงินจากต่างประเทศ

ประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอดังกล่าวได้ในอัตราที่สูงนัก เพราะมีความเสี่ยงมากเกินไปที่บริษัทจะกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาได้ในอัตราที่สูง อีกทั้งยังเป็นภาระต่อส่วนรวมของประเทศอีกด้วย

อย่างไรก็ตามการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนของประเทศนั้นมีประโยชน์ขึ้นอยู่กับริษัทแค่เพียงประการเดียว แต่ยังคงขึ้นอยู่กัภาครัฐบาลและภาคเอกชนอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพราะบริษัทเป็นเพียงสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาสถาบันหนึ่งในประเทศ แม้จะมีวัตถุประสงค์โดยตรงเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ แต่บริษัทก็เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเพียงแห่งเดียว ดังนั้น ในการที่จะชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนของประเทศทั้งหมดนั้น เป็นไปไม่ได้ ประกอบกัชอบเขตการค้าเงินงานของบริษัทยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร จึงมีผลทำให้การกู้เงินจากต่างประเทศของบริษัทที่จะกู้เข้ามาเพื่อชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนอยู่ในอัตราที่ต่ำ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเปรียบเทียบการกู้เงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่าง ๆ กับริษัทเพื่อจะศึกษาว่าบริษัทมีส่วนกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาากน้อยเพียงใด ซึ่งจะแสดงให้เห็นในตารางที่ 4.12 จะเห็นได้ว่าทั้งธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่าง ๆ (ไม่สามารถจะแยกแ่แสดงว่าธนาคารพาณิชย์กู้เงินจากต่างประเทศเท่าไร และบริษัทเงินทุนต่าง ๆ เท่าใด) กุจะมีสัดส่วนการกู้เงินจากต่างประเทศสูงชันมากกว่าบริษัทหมวก แต่ถาพิจารณาถึงแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นและลดลงแล้วกุจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพราะขึ้นอยู่กัอัตรากอเบี่ยของต่างประเทศ นโยบายการเงินของประเทศและอื่น ๆ เป็นกัน แต่ทั้งนี้บริษัทเป็นเพียงสถาบันเพื่อการพัฒนาแห่งเดียวในประเทศที่ยอมที่จะกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาาก ๆ ไม่ได้ แม้ว่าบริษัทจะต้องการเพียงใดก็ตาม หากบริษัททำการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาาก เพื่อนำมาลงทุนในประเทศก็จะทำให้เกิดความเสี่ยงอย่างมาก และเป็นไปไม่ได้ที่บริษัทเพียงสถาบันเดียวจะทำการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญเติบโตมากนัก ทั้งนี้คงขึ้นอยู่กัความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายด้วย

ในการวิเคราะห์เรื่องการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนของบริษัทนี้จะใช้วิธีทางสถิติต่าง ๆ และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเข้ามาพิจารณาด้วย

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบการกู้เงินจากต่างประเทศของบริษัทกับธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ในประเทศ
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2524

(หน่วยล้านบาท)

	ปี						
	2518	2519	2520	2521	2522	2523	2524
ความไม่เพียงพอระหว่าง เงินออมกับเงินลงทุน	-12,253	-8,604	-22,085	-22,937	-41,712	-44,587	-49,207
จำนวนเงินกู้จากต่างประเทศของ							
- บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (จำนวนเงิน)	1,747.3	2,293.7	2,246.4	3,074.0	3,211.0	3,655.0	5,870.5
(อัตราร้อยละ)	14.26%	26.66%	10.17%	13.40%	7.70%	8.20%	11.93%
- ธนาคารพาณิชย์และบริษัท เงินทุนต่าง ๆ (จำนวนเงิน)	8,051.6	9,228.6	14,703.5	24,804.8	35,421.7	25,646.5	28,209.8
(อัตราร้อยละ)	65.71%	107.26%	66.58%	108.14%	84.92%	57.52%	57.33%

วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์

การศึกษาในเรื่องการกู้เงินจากต่างประเทศเข้ามาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนภายในประเทศของบริษัทนี้ จะใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)
2. การวิเคราะห์ความถดถอย โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least-square method)
3. การวิเคราะห์โดยอัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratios analysis)

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient)

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ กับการเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนโดยคำนวณหาค่า ρ จากสมการดังต่อไปนี้

$$\rho = \frac{\Sigma (X - \mu_X)(Y - \mu_Y)}{\sqrt{\Sigma (X - \mu_X)^2 \Sigma (Y - \mu_Y)^2}}$$

ρ = ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ กับการเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุน

Y = การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ

X = การเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุน

μ = การเปลี่ยนแปลงของยอดรวมทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ความถดถอย โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least-squares method)

การวิเคราะห์ความถดถอยนี้เป็นการวิเคราะห์หาค่าความชันของความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ กับการเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยคำนวณหาค่า b จากสมการต่อไปนี้ :

$$Y = a + bx$$

$$Y = \text{การเปลี่ยนแปลงของเงินกู้ที่บริษัทอนุมัติ}$$

$$a = \text{ค่าคงที่}$$

$$b = \text{ค่าความชันของความสัมพันธ์ของตัวแปร}$$

$$X = \text{การเปลี่ยนแปลงของความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุน}$$

3. การวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratios analysis)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratios analysis) นั้นจะมีอยู่หลายประเภท ซึ่งมีเหตุผลการใช้แตกต่างกันไป แต่ในที่นี้จะขอนำเอาอัตราส่วนในค่าที่แสดงถึงสภาพคล่อง และอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการก่อหนี้ หรือแสดงสัดส่วนของการเป็นหนี้มาใช้เท่านั้น เพื่อจะโค้ทราบถึงความสามารถและข้อจำกัดในการกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อนำมาชดเชยความไม่เพียงพอระหว่างเงินออมระยะยาวกับเงินลงทุนดังกล่าวว่ามีมากน้อยเพียงใด

อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity ratio)

อัตราส่วนนี้เป็นการวัดให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นประกอบด้วย

อัตราส่วนหมุนเวียน (Current ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน (Current assets) กับหนี้สินหมุนเวียน (Current liabilities) ซึ่งสามารถบอกให้ทราบว่า ณ วันที่จัดทำงบดุล บริษัทจะมีสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นกี่เท่าของหนี้สินหมุนเวียน

$$\text{อัตราส่วนทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการก่อหนี้ (Debt or leverage ratio)

อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ ทั้งระยะสั้น และระยะยาวของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย

อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (Debt to total assets ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างหนี้สินทั้งหมด (total liabilities) กับสินทรัพย์ทั้งหมด (total assets) เพื่อให้ทราบว่าบริษัทมีหนี้สินเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของสินทรัพย์

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{สินทรัพย์ทั้งหมด}}$$

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to net worth ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างหนี้สินทั้งหมด (total liabilities) กับส่วนของผู้ถือหุ้น (Net worth) เพื่อพิจารณาว่าบริษัทมีหนี้สินเป็นกี่เท่าของส่วนของผู้ถือหุ้น

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{หนี้สินทั้งหมด}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time interest earned or interest coverage ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิก่อนหักภาษี (Net profit before tax) บวกด้วยดอกเบี้ยจ่ายแล้วหารด้วยดอกเบี้ยที่จะต้องจ่าย ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกำไรที่จะจ่ายดอกเบี้ยได้เป็นกี่เท่า

อัตราส่วนแสดงความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย

$$= \frac{\text{กำไรสุทธิก่อนหักภาษี} \cdot \text{ดอกเบี้ยจ่าย}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

แหล่งที่มาและลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์บทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร ในด้านต่าง ๆ สามกรณีดังกล่าวนั้น ได้มาจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หอสมุด วิชาการแห่งประเทศไทย กรมสถิติกองควบคุมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม และลักษณะ ของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้จะมีลักษณะเป็นข้อมูลรายปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517-2524

ในบทนี้ได้กล่าวถึงบทบาทของบริษัทในการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร ในประเทศไทย โดยบริษัทได้มีส่วนช่วยพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตรของประเทศไทย การศึกษาหาแหล่งทุนการธนาคารที่สำคัญของโครงการและศึกษาหาช่องทางในการลง ทุนอุตสาหกรรม การเกษตรใหม่ ๆ ของไทย เช่น โครงการสกัดน้ำมันพืช โครงการ ทำสบู่ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและก่อให้เกิดมีการลงทุนขึ้นใน ประเทศ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม เช่น ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เกิดการจ้างงาน รวมทั้งได้มีการประหยัดเงินตราต่างประเทศ หากโครงการอุตสาหกรรม การเกษตรนั้นเป็นโครงการ เพื่อทดแทนการนำเข้า ซึ่งจะมีผลดีต่อดุลการชำระเงินของประเทศ ช่วยให้ประเทศมีดุลการชำระเงินดีขึ้น นอกจากนี้บริษัทยังมีส่วนช่วยพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตรในประเทศไทยด้วยการให้เงินแก่ผู้ประกอบการที่จะลงทุนในอุตสาหกรรม แต่ก็ยัง ขาดเงินทุนที่จะนำไปซื้อเครื่องมือเครื่องจักร หรือเทคโนโลยีที่สำคัญอื่น ๆ เช่น จ้างผู้เชี่ยวชาญ มาจากต่างประเทศ ทั้งยังช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถนำเงินทุนเพื่อไปขยายโรงงาน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตที่เพิ่มขึ้น ผลผลิตสินค้าให้เพียงพอต่อความต้องการของผู บริโภค ขณะเดียวกันยังได้ศึกษาถึงการชดเชยความไม่เพียงพอระหว่าง เงินออมระยะยาว กับเงินลงทุนอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามบทบาทที่กล่าวมาของบริษัทนั้นจะมีบทบาทต่อการพัฒนา อุตสาหกรรม การเกษตรมากน้อยหรือไม่นั้น และบริษัทจะมีส่วนชดเชยความไม่เพียงพอระหว่าง เงินออมกับเงินลงทุนได้มากน้อยเพียงใดจะต้องมีการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยนำเอาวิธีทาง สถิติเข้ามาประกอบการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบดูว่าจำนวนเงินที่บริษัทได้อนุมัติให้กู้แก่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมออกไปนั้น จะมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใดกับผลทาง เศรษฐกิจทั้งประเทศ ที่เกิดขึ้นในสามกรณีดังกล่าว และบริษัทจะสามารถชดเชยความไม่เพียงพอระหว่าง เงินออม ระยะยาวกับเงินลงทุนได้มากน้อยเพียงใดซึ่ง เรื่องการวิเคราะห์นี้จะกล่าวต่อไปในบทที่ 5